

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, čy velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenskim trgom.

Dunajska predmestja: Fünfhaus, Hernals, Währing, Neulerchenfeld in Ottakring, katera so dosle volila svoje državnozbornske poslance v skupini kmetkih občin, poslala so h grofu Tasfetu poslanstvo s prošnjo, da bi se uvrstila v mestno skupino. Minister jim je odgovoril, da priznava njihovo željo za popolnoma opravičeno in da bode vlada še v sedanjih poslednjih zborih predložila državnemu zboru zakonski načrt v smislu njihove prošnje.

Stojimo tedaj pred vsžo popravno državnozbornskega volilnega reda; važno ne zaradi tega, ker se bode omenjenim predmestjem Dunajskim priznala bržkone jednoglasno pravica oddajanja volilnih njihovih glasov v mestni kuriji, temveč zato, ker je s to vladno akcijo izrečeno načelo, da državnozbornski volilni red v tem oziru potrebuje poprav. Nikjer pa ne stoji zapisano, da bi ravno Dunajska predmestja imela prednost, katero jim priznava sam načelnik kabineta in da bi se ravno zaradi njih imel popraviti državnozbornski volilni red; kajti je tudi še mest in trgov po ostalih kronovinah, katerim ustavoverna stranka, bivša na krmilu, ni hotela iz strankarskih oziror priznati volilnega prava v mestni skupini.

Žalostni ostanki nekdanje vsemogočne stranke — takoimenovana združena levica — bodo sicer glasovala za v začetku označeno popravno volilnega reda, ker se ji zdi vendar prenevarno zameriti se nemškimi prebivalcem Dunajskih predmestij; sicer pa se bode — o tem po vsem dosedanjem njenem ravnanju ne more biti dvojbe — izjavila proti vsaki drugi premembi. A mnenje te, sedaj menda popolnoma dogospodavše stranke, ne more in ne sme biti merodavno desnice. Ona se mora pa njo ozirati le v toliko, v kolikor jej bode pobijati nazore njene, ki se bodo proti obširnejši premembi državnozbornskega volilnega reda navajali in bodo bržkone poglavitno izrekli to, da je za tako politično operacijo treba navzočnosti dveh tretjin onih zdravnikov, ki imajo nalog službovati pri porodih važnejših državnih zakonov.

Imenitnejše pa mora desnici biti vprašanje, če bi mogla ona vsled tega, ako bi ugodno, po nem-

ških državljanih sproženo politiko, porabila v to, da bi provela obširnejšo popravno državnozbornskega volilnega reda; da bi ne ostala le pri predmestjih Dunajskih, temveč posegla tudi izven Dolenje Avstrije in popravila tudi po ostalih kronovinah jednake mestom in trgom prouzročene brezozirnosti; če bi, pravimo, mogla ona po tem o državnozbornskih volitvah, ki se imajo vršiti prihodnjo pomlad, kaj pridobiti; če bi si v ti ali oni volilni skupini mogla zagotoviti večjo verjetnost v zmago svojega kandidata, nego je bila dosle. To pa mora važno in merodavno biti tudi vladi, o kateri, kljub njenemu dosedanjemu posebno Slovencem nasproti tako mnogokrat dokazanemu omahljivemu ravnanju, vendar še ne mislimo tako slabo, da bi si sedanje neznosno stanje, sedanje svoje „biti ali ne biti“ od danes do jutri, hotela vzdržati tudi v prihodnji perijodi državnozbornske zborbe.

Zato smo prepričani, da vlada ne bode imela nič protu temu, ako državnozbornska večina predloži tudi druge take premembe volilnega reda, ki se morejo skleniti z nadpolovično večino glasov. Ne bomo navajali, kake premembe bi to morale biti, ker vemo, da jih dobro poznajo izkušeni mnogoletni parlamentarci, kakeršnih se nahaja na prebitem v vrstah združene desnice.

Ker pa je vsekakor veliko vredno, ako so si poslanci že znanprej svesti, da ravnaajo v soglasji onih faktorjev, katerih se stvar neposredno tiče; zdi se nam vendar potrebno opozoriti naše občinstvo, posebno pa zastope narodnih naših trgov, na neko spremembo državnozbornskega volilnega reda, katera bi se dala na prizadevanje naših poslancev prav lahko izvesti, ko bi se zakoniti zastopi dotičnih trgov s prošnjami do ministerstva notranjih zadev in do državnega zbora za nje oglašili.

Po dosedanjem državnozbornskem volilnem redu so namreč iz mestne skupine Celjske izključeni trgi: Braslovče, Št. Jurij, Pilštanj, Planina, Podsreda, Rečica, Rajhenburg in Velenje; iz mestne volilne skupine gorenjskonotranjske, trgi: Cerknica, Jesenice, Logatec, Mengiš, Motnik, Planina, Senožeče in Vipava; in iz mestne volilne skupine dolenjske, trgi: Litija, Mokroug, Rateče, Sodražica in Žužem-

berk. Vsi ti trgi imajo po številu svojih prebivalcev, po davkih, katere plačujejo, in po obrtnosti, ki se v njih nahaja, isto pravico vsprejeti biti v mestne volilne skupine, kakeršno drugi v marsikakem oziru celo neznatnejši trgi. Za to svojo pravico treba se jim je tedaj potegniti; potegniti posebno zato, ker so bili tedaj, ko se je izdelovala postava o neposrednih volitvah za državni zbor, z namenom potisnjeni v stran. In državnega zbora večina mora jim v lastnem svojem interesu ustreči; vlada pa mora njihovo pravico priznati isto tako, kakor je priznala ono Dunajskih predmestij.

Tedaj, slovenski trgi! ganite se! Pošiljajte v navedenem zmislu peticije do ministerstva in državnega zbora. One ne smejo in ne morejo ostati neuspešne. Vi pa storite s tem mnogo za svojo domovino in svoj narod; kajti po tako izvedenih premembah volilnega reda zagotovi si slovenska narodna stranka svojega poslanca v Celjski mestni skupini in prepričati, da bi dolenjsko skupino zastopal še kedaj kak narodni renegat, kakor v poslednjem obdobju državnega zbora. Bog i sreča junačka!

Slovenščina pri c. k. davčnih uradih na Kranjskem.

(Z Dolenjskega.)

Dosta se je že pisalo o rabi slovenskega jezika pri c. k. sodnijah, in dokazala in priznala se je je veljavnost njegova pri vseh c. k. uradih in oblastnijah na Slovenskem.

Da bi se pa tudi o rabi slovenskega jezika pri c. k. davkarijah dalo kaj pisati, to je istina; kajti, če le kje, ima saj pri davčnem uradu slovenski kmet pravico zahtevati, da se za njegove slovenske, trdo in krvavo zaslužene novce, bodi si ustno ali pismeno, izključljivo le slovenski z njim uradno občeje.

Bodi nam dovoljeno, si malo ogledati razmere pri c. k. davčnih uradih na Kranjskem.

No, kar se tiče ustnega uradnega občejanja s slovenskim kmetom, to je povsem slovensko, ker

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Drugi del.

III.

(Dalje.)

Prepričana sem bila, da sem vedela vse, kaj bode on storil, povedal, kako bode pogledal; in če on kaj ni storil, ali ni pogledal tako, kakor sem pričakovala, zdelo se mi je, da se je zmotil. Nič nesem pričakovala od njega. Z jedno besedo, bil je moj mož in nič več. Zdelo se mi je, da mora tako biti, da mej nama ne more biti in ni bilo nikdar drugih razmer. Ko je on odšel, bilo mi je nekaj časa dolg čas in hudo, ko ga ni bilo, čutila sem velik pomen njegove opore; ko je prišel, sem se samega veselja oklenila mu okolu vratu, četudi sem čez dve uri popolnem pozabila to veselje, in nič nesem imela govoriti z njim. Samo v trenutkih tihe, zmerne rahločnosti, kateri so bili mej nama, se mi je zdelo, da ni tako, kakor bi moralo biti, da mi nekaj hudo dé v srce, in v njegovih očeh sem isto čitala. Ču-

tila sem, da je neka meja rahločnosti, katere on ni hotel in jaz nesem mogla prestopiti. Včasih sem bila žalostna, pa nikdar nesem mogla kaj resno premišljevat, prizadevala sem si pregnati to nejasno otožnost z raznimi zabavami, katerih mi ni manjkalo. Svetno življenje, katero me je sprva oslepilo s svojim bleskom in laskalo se mojemu samoljubju, je kmalu si popolnem prisvojilo oblast nad mojimi željami, postalo mi je navada, uklenilo me v svoje okove in zaselo ves oni prostor v mojej duši, ki je bil odločen za čustva. Nesem morala biti sama, kajti bala sem se misliti o svojem stanju. Ves moj čas od zgodnjega jutra do pozne noči so izpolnjevale razne zabave, in ni bil več moj, tudi tedaj ne, kadar nesem šla ven. Nesem bila niti vesela ne žalostna, in zdelo se mi je, da drugače biti ne more.

Tako so minula tri leta, in najine razmere se neso nič premenile, kakor bi se bile ustavile, zamrzile, in se ne bi mogle zboljšati, pa tudi ne shujšati. V teh treh letih sta se v našem rodbinskem življenju prigodila dva važna dogodka, ki pa nesta nič spremenila mojega življenja. To je bilo rojstvo mojega prvega otroka in smrt Tatjane Semenovne. Prvi čas je materinska čut s tako silo se me polastila in name napravila tak nepričakovan

upliv, da sem mislila, da se začne zame novo življenje; čez dva meseca, ko sem začela zopet zahajati v društva, se je pa to čustvo polagoma zmanjšalo, spremenilo se v navado in hladno izpolnovanje svoje dolžnosti. Mož je pa, odkar se je rodil najin prvi sin, postal prejšnji krotki in mirni domosed, in prejšnjo svojo nežnost in veselje je prenesel na otroka. Često, ko sem za ples napravljena prišla v otročjo sobo, da prekrižam na noč otroka, našla sem njega tam, ki me je strogo in bistro pogledal, kakor bi mi bil hotel kaj očitati, in meni je vselej postalo težko. Pri tej priči sem se začela sramovati svoje ravnodušnosti k otroku in vpraševala sem samo sebe, ali nesem slabša od drugih žensk? Pa kaj se hoče? mislila sem, ljubim sina, a ne morem sedeti pri njem cele dni, dolg čas mi je; a hliniti se pa nikakor nočem. Smrt njegove matere bila je zanj veliko gorje, težko mu je bilo, kakor je govoril, po njenej smrti živeti v Nikolskem, a meni je sedaj bilo prijetneje in mirnejše na deželi. Vsa ta tri leta preživela sva največ v mestu, na deželi sem bila samo jedenkrat dva meseca, a tretje leto sva potovala v inozemstvo.

Po letu sva bila v toplicah.

(Dalje prih.)

drugače biti ne more, ako kmet samo slovenski zna. A kadar je treba le kraj malega pisanja našemu kmetu dati ali od njega izgovorjenega protokolirati, tedaj se ogromna večina naših gospodov davčnih uradnikov le nemščine poslužuje; menda, ker jim gladkeje teče. Da so pa, kakor povsod, tako tudi tukaj častne izjeme, to radi priznamo; saj imamo vendar še nekaj davčnih uradnikov na Kranjskem, katerim srce za naš, za svoj narod bije in kateri se tudi narodnjake čutijo in vsekdar pokažejo, da so.

Le strah pred višjo oblastjo še pri večini nadvladuje, kar pa je povsem neopravičeno: Saj se vendar ne sme davčnemu uradniku pri višji oblasti v greh šteti, ako kako prošnjo slovenskega kmeta, slovenskega davkoplačevalca, slovenski napiše in predloži?

To je že iz tega razvidno, ker se pri c. kr. davkarijah tudi slovenske tiskovine nahajajo. Le žalibog, da se malo rabijo.

Tudi je dolžnost c. kr. davčnega uradnika, da s slovenskim kmetom izključljivo le slovenski uradno občeje, bodi si ustno ali pisмено. V dokaz tej trditvi omenimo poleg državne ustave, katera vsakemu državljanu, kar se tiče rabe in veljave materinega jezika pri c. kr. uradih itd., enakopravnost jamči, samo še ukaza c. kr. finančnega vodstva v Ljubljani z dne 24. julija 1870 št. 855/Pr., kateri ukaz smo slučajno pri nekem c. kr. davčnem uradu na Kranjskem videli in čitali, in kateri ukaz bi moral baje pri vsakem c. kr. davčnem uradu na Kranjskem, na lahko pristopnem mestu nabit biti.

Reči moramo, da prečitavši ta, vsem c. kr. davčnim in sploh finančnim uradom in oblastnjakom na Kranjskem namenjeni ukaz, smo takoj mislili, da je zdavnaj preklican ali razveljaven, kar pa nikakor ni res; le pozabljen je, in jako koristno bi bilo, ko bi se naše c. kr. davkarje po višji oblasti nanj zopet opozorile.

„Brezpogojno, brezizjemno in z vso resnostjo je na to delati, da se bode s strankami, katere so samo slovenskega jezika zmožne, v vsakem oziru, bodi si ustno ali pisмено, uradno le v tem jeziku občevalo,“ tako nekako, ako smo si dobro zapomnili, je čitati v omenjenem ukazu.

Da bode pa mogoče, se tega ukaza tudi strogo držati, moramo slavno c. kr. finančno vodstvo prositi, da dá našim c. kr. davčnim uradom kaj več slovenskih tiskovin; kajti s sedanji slovenskimi tiskovinami ni mogoče še tako vestnemu uradniku ustrezati gorenjemu ukazu popolnem. Kajti, kolikor je nam znano, nima c. kr. davkarje na Kranjskem za vse tri stopinje zemljiščne izvršbe (Realexecution) nikakršnih slovenskih tiskovin. In vprašamo, ni li i to pisμένο občevanje z davkoplačevalcem? mar li ne gre tu za njegov imetek, za njegov obstanek?

Poslje se kmetu, kateri je s svojim davkom za jedno leto zaostal, nemška rubrika in „pešajd“, s kojim se mu naznanja, da se je c. kr. davkarja za dolžni davek na njega nepremakljivo posestvo eksekutivno uknjižila; pošlje se mu čez nekaj tednov zopet jednako, nemško pisanje, naznanujoč, da se mu bo zemljišče eksekutivno cenilo, in slednjič, da se mu bo vse na javnej dražbi prodalo. Kakor rečeno, vse te pisarije so nemške; še le ko sodnijski sluga v nedeljo po končanej maši, pred cerkvijo s hripavim glasom okliče, da se bo ta in ta dan, tega pa tega posestvo prodavalo, ko je eksekutivna dražba tako rekoč že pred durmi, in ko je že kacic 20 do 40 gld. troškov narastlo; še le tedaj izve naš kmet v svojem materinem jedino, mu razumljivem jeziku, da bo šel njegov „grunt na boben“.

Koliko eksekutivnih cenitev zemljišč, kar največ troškov prizadene, bi se lahko prihranilo, ko bi dobil naš kmet za intabulacijo in cenitev slovensko rubriko in odlok, kajti ako ne sam, bi mu sinek ali hčerka, ki v šolo hodita, gotovo lahko pročitala, in vedel bi zakaj se gre. Sodnijski sluga pa, kateri take rubrike in uradna pisanja uročuje, menda nema toliko časa, tudi ne dolžnosti, še manj pa veselja, da bi pred vsako hišo postajal, in vsakemu posamičnemu uradni spisu tolmačil. „To le sem vam prinesel zavoljo štabre ali fronkov“, reče mu navadno pa gre dalje.

Torej bi trebalo slavno c. kr. deželno vladu, katere predstojnik je tudi predstojnik finančnega vodstva, uljudno prositi, da naše c. kr. davčne urade, kar se tiče pismenega uradnega občevanja s slovenskimi strankami, tudi s potrebnimi slovenskimi tiskovinami preskrbi, kajti sicer so vsi ukazi in vse naredbe o slovenskem uradovanju pri c. kr. davčnih uradih le iluzorične.

Tudi slovenske davkoplačevalce, slovenske beležnike, in sploh Slovence, kateri imate pri davčnih uradih kaj posla, prosimo in pozivljemo, da se pri vsakej priliki le slovenskega jezika poslužujete, posebno pa v eksekucijskih in pristojbinskih zadevah. Ni treba misliti, da bode vaša pritožba zoper kako previsoko odmerjeno pristojbino nepovoljno rešena, ako je slovenski napisana, da se odlogu za vplačanje davka ne bode dovolilo, ako ste slovensko prošnjo vložili, itd., itd.

Le zahtevajte, in mora se vam dati, ako dotični uradnik vašega jezika ne zna, naj se ga pa uči, to je njegova skrb, ne vaša. —

Obravnava proti „krvavcem“ v Celovci.

(Dalje.)

Zatoženec Kriegl pravi, da je vsa zatožba le podla laž in obrekovanje. On je dve leti bil v društvu, nekaj časa perovodja, pa tudi predsednik. Vodil je društvo popolnem zakonito, da celo vedno se je prizadeval, da se v društvu ni politikovalo. Razne liste on pozna, gasla lista „Radical“: „oko za oko, zob za zob“, on ne pozna; liste je on redko kedaj čital, o kakem prepiru zaradi listov v društvu mu ni nič znanega. Ta se je pri preiskavi pri Tumi našla adresa na Karola Hauserja, katero je on pisal, razlaga tako, da so se večkrat ponudili rokodelci, katerim smo mi pomagali, da nam tudi hočejo pomagati drugod, ter so zato pustili svoje adrese. Waitza je dobil v Št. Vidu. Njegova zatožba izvira le iz narodnostne nestrpljivosti. Bil je vedno pravičen vsem narodnostim.

Na vprašanje zagovornika pove, da je na svoje stroške imel naročeno „Wahrheit“; odkar je bil Železnikar zaprt (21. aprila) do tega časa, da so tudi njega dejali v zapor (v juniji), bil je vedno v Ljubljani, ter je imel dovolj priložnosti pobegniti.

Predsednik konstatuje: Železnikar je zmerne slovenske stranke, Tuma in Šturm nemške, Kriegl pa internacionalen.

Potem se zasliši zatoženec Dhü, ki pravi, da je nedolžen. Pri njem najdeno puntarsko tiskovino je dobil že pred tremi leti, je ni razumel, pa tudi ni več na to mislil. Da bi bil on pisal Appéju v Trst, da skrije puntarske tiskovine, ni res. Ludovika Sadnika v Šturmovi gostilnici ni nazival izdajico, a le očital mu je, da je društvo spravil v slabo ime.

Predsednik naznani, da je sodišče sklenilo brzojavno povabiti prič Bresskvarja, katero je zahteval zagovornik; povabilo drugih prič je pa zavrglo.

Priča Ludovik Sadnik se pokliče in predsednik jo pouči.

Zagovornik predlaga, da ta priča ne priseže, državni pravdnik pa, da priseže.

Sodišče sklene v zmislu državnega pravdnika. Priča Sadnik bil je član izobraževalnega delavskega društva od 1880 do januarja 1884, ko so ga izključili. Uzroka, zakaj se je to zgodilo, ni zvedel, proglasili so ga za ščuvalca in obrekovalca. V društvu so bili samo radikalni časniki, ko je on ustopil, zahteval je, da se naroče zmerni listi. Društvo jih pa ni hotelo naročiti, češ, da jih podpira vlada. Priča se izjavi o programu zmerne in radikalne delavske stranke. Prvi štirje zatoženci so bili vsi za radikalni program. Priča pripada narodno-slovenske stranke, pa zaradi tega ga neso izključili iz društva.

Zatoženci so imeli velik upliv v društvu. Šturm je rekel: „Dunajčani se bodo organizovali in, kar ti store, to moramo tudi Ljubljanačani“, kaj je s tem mislil povedati, priča ne ve. Tuma je rekel, ko je bil Hlubek umorjen, da je prav, kar radikalni listi o tem pišejo. Blizu tako se je izjavil tudi Železnikar.

Predsednik opominja pričo, na njene izjave v predpreiskavi, ki so bile popolnejše in točnejše kakor sedanje. O raznih obtežujočih izjavah zatožencev Železnikarja, Šturma in Tume, katere je on povedal v predpreiskavi, pravi, da so bile izrečene v razburjenosti morda samo zato, da so ga prisilili molčati. Agitatorji v društvu morda sami neso vedeli, kaj je anarhistična ideja.

Pričo so insultirali zaradi izpoved pri preiskavi. Na vprašanje predsednikovo, se je li bal, odgovarja Sadnik, da ne. Da ga je zatoženec Dhü nazival izdajico, se še sedaj dobro spominja.

Zagovornik ga vpraša, kako se ločijo delavske stranke in njih časnikarstvo. Priča odgovori, da v radikalno (anarhistično) in socialnodemokratično (zmerno). Na vprašanje, zakaj da smatra Peukertovo „Zukunft“ za anarhistično, pravi, da list sam bi ne

bil anarhističen, a je bil le v rokah anarhistov. Zatoženci so bili le za dovoljene radikalne liste. Prodaje zmernih listov on ni oskrboval, pa jih vedno več izvodov imel.

Na vprašanje državnega pravdnika zanikava priča, da bi bil kdaj pisal članke za zmerne liste.

Zatoženec Železnikar pravi, da priča ne govori resnice, temveč da je na nekem shodu se celo izjavila: Delavci osnovali bomo novo državo, na kar mu je vladni komisar odtegnil besedo.

Sadnik razjasni ta svoj izrek.

Zatoženec Tuma tudi pravi, da ni res, kar govori priča, zlasti on ni nikdar odobral Hlubekovega umora.

Zatoženec Šturm pravi tudi, da priča ne govori resnice. Kriegl pa trdi, da je Sadnik njegov osebni sovražnik, zato so njega izpovedbe vse laž; ravno tako tudi Dhü.

Državni pravdnik vpraša, kateremu društvu se da pripada priča. Ta pa odgovori, da nobenemu.

Na vprašanje državnega pravdnika, kdaj se je iz radikalne stranke izcimila anarhistična, odgovori priča, da tedaj, ko je Peukert prišel v Avstrijo.

Priča Fran Dekval se pokliče.

Zagovornik je proti temu, da se priča zapriseže, državni pravdnik za to. Sodišče se po dolgem posvetovanju izreče, da priča priseže.

Dekval se ni brigal za delovanje društva; razloček mej radikalno in zmerno stranko mu ni znan; o delovanju zatožencev ničesar ne ve povedati.

V vseh izpovedbah je jako zdržljiv, in mnogo več ne ve, kar je povedal v predpreiskavi. — Jak. Waitza ne pozna. Puntarskih tiskovin nikdar ni imel, dve je dobil od Sadnika, pa mu jih je nazaj dal, ne da bi jih bil čital.

Zagovornik želi, da pojasni, zakaj se razne njegove izjave v predpreiskavi s sedanji ne ujemajo.

Priča pravi, da je telaj bil v stiski, zato mnogo ni res, kar je povedal. (Dalje prih.)

Kako je kolekovati napovedbe in priloge v konkurznih zadevah.

Ker se v mnogoštevilnih slučajih trgovci in obrtniki zaradi nepravilnega in pomanjkljivega kolekovanja v konkurznih zadevah zasačijo (uocionirajo) naznanilo je Dunajsko finančno okrajno vodstvo Dolenje-Avstrijskeje trgovske in obrtneje zbornice določila pristojbinskih zakonov in naredeb, na katera je treba paziti, da se ne greši proti pravilnemu kolekovanju. Iz teh določil razvidimo, da mora vsak izpisek, s katerim se napove kaka terjatev, kolekovan biti s 36 krajcarskim kolekom na vsakej poli, torej tudi vsi po §. 110 konkurznega reda ob enem z napovedbo predloženi prepisi. Kar se tiče napovedbam in prepisom priloženih računov, se izrečno opominja, da se mora za kupčijske račune, kateri nadomestujejo koleku podvrženo ulogo, kolek za ulogo, — če so pa priloga takej ulogi ali pa kakemu koleku podvrženemu zapisniku, kolek za prilogo posebej plačati, to se pravi, da se na istih za račun uporabljeni stalni kolek za 1 in 5 kr. od pole nikakor ne uračuni, in da je treba prepise tistih računov ravno s tolikim kolekom kakor izvirnike kolekovati. B.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. decembra.

Vodja Staročehov Rieger baje tudi prihaja do spoznanja, da se z zmeruostjo za Čeha ne dá dosti doseči. Drugače si ne moremo razlagati njegovega poslednjega govora pri nekem slavnostnem večeru, katerega so mu v ponedeljek na čast pripravili Čehi v Brnu. Izražal je željo, da bi moravski Čehi bili odločnejši in neupogljiviji. Kaj neki porekó na to oficijozno?

Konservativni list „Vaterland“ prinaša članek o delavskem vprašanju. Ta list pravi, da je treba ločiti radikalne delavce od anarhistov. Radikalci sestavljajo pravi delavski stan, bore se proti kapitalizmu in nečejo ničesar vedeti o političnih reformah. Pravi ščuvalci so tako imenovani zmerni delavci, ti tudi silijo, da vlada mora podaljšati izjemno stanje. S to izjavo konservativnega lista se ve da se mi popolnem ne strinjamó.

Ko je v ogerskeje zbornice prišel na vrsto hrvatski budget, vnela se je obširna debata. Zlasti skrajna levica je hudo napadala ogersko vladu. Iz vseh teh govorov se je videlo, da ogerskim junakom še nikakor ne zadostuje sedanje zatiranje Hrvatov. Noben ogerskih poslancev pa ni imel dobre in pravične besede za hrvatski narod. Vladna stranka je nekoliko zmernejša, ker pri raznih prilikah po-

trebuje hrvatskih glasov, opozicija pa je brezoprenejša, ker jih ne potrebuje. — Reški mestni zastop je imenoval ogerskega ministerskega predsednika, finančnega in komunikacijskega ministra za častne meščane.

Vnanje države.

V ponedeljek je bila v Petrogradu slovesnost na čast vitezov ruskega reda sv. Jurija. Pri tej priliki je čar napil na zdravje najstarejšega viteza tega reda cesarja Viljema.

Turška vlada je zahtevala od vzhodnjerumelijskega guvernerja Krestoviča pojasnila o carinske pogodbi z Bolgarsko in pokojninah legionarjev (invalidnih prostovoljcev iz poslednje vojske). Guverner je objavil, da ima carinska pogodba z Bolgarsko namen pospešiti trgovino, omenjene pokojnine pa je uvel njegov prednik in jih on ne more lahko odpraviti.

V italijanskej zbornici vrši se generalna debata o železniški konvenciji. Kako dolgo bo trajala, se ne ve. Poslanec Sanguinetti je govoril skozi tri seje — v petek, soboto in ponedeljek. Ako bodo drugi govorniki tako zgovorni, tedaj debata še dolgo ne bo končana.

Francoska zbornica je vsprejela nov volilni zakon, kakor ga je vsprejel senat. Svoje prejšnje radikalne sklepe je zavrgla, ker je spoznala, da bi s tem samo to stvar zavlekla. Volitve za senat bodo se v januarju vršile že po novem volilnem redu.

Komisija afriške konference se je že sporazumela zastra plovbe po Ngru. Dotični sklep se pa malo loči od onega, ki določuje svobodno plovbo po Kongu, kajti v poštev so se jemale želje Anglije.

Granville posreduje mej Francijo in Kitajcem na sledečji podlagi: Francozi ne zasedejo niti Tam Suia-a, niti Ke-Lunga, o indenniteti ni več govora. Zato pa Kitajci odstopi Francozom ves Tonking. — Francozi baje hočejo počakati, kak uspeh bode imelo to posredovanje, zato je vlada dala poveljnikoma v Tonkingu in na Formosi ukaz, ne spuščati se v nobene odločilne boje, dokler ne dobosta novih povelj.

Razsodba sodišča v pravdi blagajnice egiptovskega državnega dolga proti egiptovski vladi se je objavila. Obsojeni so finančni minister, več mudirjev, generalni davkarji po provincijah, gospoda Le Murier in Caillard, da imajo povrniti blagajnici državnega dolga vse svote, katere so protizakonito izplačali vladi. Vlada se bode baje pritožila proti tej razsodbi.

Emir Osman Abu Faguir se baje bliža s precejšnjim oddelkom sudancev Dongoli. General Wolseley se že boji za majorja Kitchenerja v Debbah-u in je že odposlal polkovnika Herberta Stewartu s podkrepljenjem v Debbah.

Domače stvari.

— (Prihod knezoškofa dra. Misije.) Danes popoldne pripeljal se je z Dunajskim poštanim vlakom knezoškof dr. Misija, v spremstvu gospodov kanonikov: generalnega vikarja dr. pl. Paukerja in Zamejca in dvornega kaplana gosp. Šiške v Ljubljano. Na kolodvoru pričakovali so vladiko: deželni predsednik baron Winkler z dvornim svetnikom grofom Chorinskim, deželni glavar grof Thurn in deželni odborniki gg. Detela, Dežman in Murnik ter nekaterimi deželnimi poslanci, stolna korarja dr. Čebašek in Jeran, vsi mestni župniki in mnogo duhovščine iz Ljubljane in z dežele, mej isto mnogo gg. dekanov in župnikov, gg. profesorji bogoslovnice, deželne sodnije predsednik g. Kapretz in podpredsednik g. Kočevar, finančnega vodstva načelnik g. nadsvetnik Dimitz, finančne prokuratorje načelnik g. nadsvetnik dr. Račič, predsednik kupčijske zbornice gosp. Kušar in podpredsednik g. J. N. Horak, župan Ljubljanski g. P. Grasselli in podžupan g. Petričič in mnogi odborniki, gg. bogoslovci in jako velika množina izbranega občinstva. Ko se pripeljal poštni vlak na postajo, zapeli so vsi zvonovi Ljubljanskih cerkva. G. knezoškof dr. Misija je hitro izstopil iz vagona prvega razreda, oblečen v višnjevo škofovsko obleko. Novi g. knezoškof je jako simpatične velike postave in izredno prijaznega obraza. Najprvi pozdravil ga je g. dež. pred. baron Winkler, kateremu je g. knezoškof prijazno odgovoril. Zatem govoril je g. kanonik dr. Čebašek dolg latinsk govor, v katerem novega knezoškofa navdušeno pozdravlja v imenu duhovenstva. Okončaje svoj govor slovenski, rekel je kanonik dr. Čebašek, da si verni narod kranjske škofije denašnji dan šteje v veliko radost, ko je prišel od Boga poslan nov knezoškof na sedež Ljubljanski. — Knezoškof dr. Misija odgovoril je na pozdrav kanonika dr. Čebaška najprvo v latinskem jeziku, ter naglašal, da ga jako veseli toli prijazen vsprejem in zaupanje kranjske duhovščine, potem pa v lepi slo-

venščini sklenil svoj govor, izrazujoč svoje presenečenje na veličastnem prijaznem vsprejemu in občnem zaupanju, katero se mu kaže od strani njegovih vernikov in prebivalstva, za katero bode zmiror hvaležen in katero mu ostane v trajnem spominu. Navdušeni slava in živoklici zaorili so po slovenskem govoru g. knezoškofa, ki govori slovenski jako lepo in izborni, z milim, prav prijetnim glasom. Na to je škofa pozdravil deželni glavar grof Thurn, na kar je ta kratko odgovoril in jako laskavo izrazil se o deželi kranjski. Naposled pozdravil je mestni župan g. Grasselli novega knezoškofa. Rekel je, da je bil na žalost prebivalstva vse Kranjske, sosebno stolnega mesta Ljubljane, sedež Ljubljanske vladikovine izprazen. Tem večjim veseljem pozdravilo je posebno stolno mesto Ljubljansko imenovanje novega vladike in gotovo se ne bode motil prisotni mestni zastop Ljubljanski, ako uvaža željo, da bode novi prevzvišeni vladika prijatelj i stolnemu mestu in da bode pospeševal istega napredek in razvoj. Vladika dr. Misija odgovoril je s povzdignim glasom slovenski, izrazujoč srčno zahvalo mestu Ljubljanskemu, posebno mestnemu zastopu in zagotavlja, da se bode z vsemi svojimi silami trudil, da bode zaupanje, katero se mu toli laskavo izkazuje, tudi opravičil. Navdušeni živio- in slava-klici zadoneli so po tem govoru. Potem je odšel v spremstvu g. deželnega predsednika barona Winklerja s perona, ker ga je slednji povabil, naj se pelje v odprtem vozu z njim v mesto, katero povabilo je gosp. knezoškof vsprejel. Pred kolodvorskim poslopjem bilo je jako mnogo občinstva, mej istim katoliško rokodelsko društvo s svojo zastavo. Skozi po Kolodvorski in Dunajski cesti postavljeni so bili dijaki srednjih šol in učenci in učenke ljudskih šol. Na hišah, mimo katerih se je vozil vladika, razobešeno je bilo mnogo zastav, cesarskih, narodnih in mestnih, ob kraji pa je stalo na tisoče občinstva, katero je g. knezoškof spoštljivo pozdravljalo. Dospevši v stolno cerkev, pričakoval ga je pri velikem uobodu v cerkvenem ornatu kanonik in župnik g. Urbas z mnogim duhovenskim spremstvom in mu izročil „Asperges“. Stolna cerkev je bila krasno razsvetljena in vsa s cveticami okrašena. Po sredi cerkve stali so gosposdije bogoslovci v duhovenski obleki, na koru pa so pevci krasno zapeli: „Ecce sacerdos magnus“. Po blagoslovu, katerega je podelil g. kanonik Urbas, šel je vladika k velikemu altarju in podelil zbranim vernim svoj blagoslov, potem pa šel v spremstvu stolnega kapiteljna v svojo palačo.

— (Županstvo v Dutovljah na Krasu) je kupilo na občinske stroške deset loterijskih srečk za „Narodni dom“. Vivot sequens!

— (Dnevni red mestnega odbora javni seji), katera bode v petek 12. dan decembra 1884. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvostedstva II. Finančnega odseka poročilo a) o izidu občega skontriranja, katero se je vršilo v 13. dan t. m. novembra; b) o revizijonu blagajničnih knjig in dnevnikov, ki se tičejo šolske priklade iz let 1881, 1882 in 1883; c) o prošnji mag. jetničarja Martina Šterka, da bi se mu podelila remuneracija za posebni trud pri zrebanji mestne loterije; d) o prošnji istega, da se mu povrne izdatek mesečnih 6 gld. kot služnino osebi, ki oskrbuje kurjavo in čiščenje magistratnih pisarn in ujetnišnic za leto 1883/84; e) o predlogu magistrata, da se plača letnih 700 gld. nadzorniku mestne klavnice, katera se je doslej izplačevala iz klavničnega zaklada, razdeli mej mestno blagajno, sejmišče in mestno klavnico. III. Stavbinskega odseka poročilo o načrtu za reguliranje ceste v mestni log. IV. Poročila odseka za olepšavanje mesta a) o napravi nasadov v kotih pri stopnicah Frančiškanske cerkve; b) o napravi železnih pisoarjev pri Frančiškanski cerkvi in v Lateralnovi aleji; c) o odpravi ribnjaka ali bazarja pod Tivoli. — V tajni seji pridejo na vrsto prošnje za nagrade in podpore.

— (Iz Trsta) se nam piše v 10. dan t. m.: Mestni zbor je v današnji seji s 23 proti 19 glasom sklenil, da se o peticiji političnega društva „Edinost“ za napravo šole s slovenskim učnim jezikom preide na dnevni red. Peticijo podpisalo je 1429 slovenskih očetov, torej število, ki bi se vsekako moralo v poštev jemati. Radovedni smo, kaj poreče k temu tukajšnji deželni šolski svet. — Osepnice pri nas še vedno razsajajo. Od predvčeraj do včeraj opoldne jih je 31 na novo za osepnici zbolelo, 2 pa umrla. Za obitelji za osepnici zbolelih nabranih je 9334 gld. 10 kr. — Predsednik naše nadsodnije baron Kemperle je nevarno zbolel.

— (Firma „Tschinkel“.) Iz Lovozice se brzojavlja 9. t. m.: Shod Tschinkel-ovih upnikov, kateri je včeraj tukaj zboroval, sklenil je Tschinkel-ovej firmi dovoliti moratorij do konca meseca januarja 1885. —

— (Zadnji mesečni somen 9. t. m.) ni bil posebuo dobro obiskan. Konj se je malo prignalo in ni bilo skoro nobene kupčije. Boljše je bilo obiskano semnjišče goveje živine, kjer so tuji kupci z Laškega in Tirolskega pokupili vse boljše vole in krave. Na somen se je postavilo: 128 konj, 330 volov, 413 krav, 58 telet in nad 200 prašičev. Veliko prašičev so kupili Tirolci; cena je bila 17 do 20 kr. stari funt.

— (Kmetijsko predavanje v Sevnici.) Na vabilo podružnice c. kr. kmetijske družbe štajerske v Sevnici imel bode tajaik c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani g. Gustav Pirc v nedeljo 14. t. m. popoldne v Sevnici predavanje ob umnem ravnanji z gnojem.

— (Sv. Nikolaj za svoj god okraden.) Ko bi se bila imela v soboto 6. t. m. v sv. Nikolaja cerkvi v Litji rano zjutraj začeti maša, manjkalo je patene na mašnem kelinu. Ker so v bližnjem Šmartinu že na vse zgodaj vedeli za tatvino, trdijo zlobni jeziki, da so poslali iz Litije tjakaj v dekanijo po drugo pateno na posodo. Da se je pa neznan tat zadovoljil samo s pateno, je jako čudno, sosebno, ker je obilo družih dragocenostj imel na razpolaganje.

— (Iz Cerknice.) Dne 14. decembra t. l. ob 5. uri popoldne bode v tukajšnji „Narodni čitalnici“ občni zbor, pri katerem se bodo vršila sporočila blagajnikovo in tajnikovo, ter volitev novega odbora. Vse č. gg. ude ujudno vabi k obitvi udeležbi odbor.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 10. decembra. Danes zjutraj bil je po okolici hud vihar, ki je napravil veliko škodo pri hišah in nasadih. Tri osebe vrgel je vihar tako močno ob zid, da so teško poškodovane. Na aspanške železnici so se pri Laxenburgu odtrgali zadnji trije vagoni in vihar zavalil jih je po nasipu nizdolu. Trije potovalci in konduktar teško ranjeni. Govori se, da je vlak mej Šopronjem in Dunajem zadel jednaka osoda.

Razne vesti.

* (Naslednik škofa Rudigier-ja.) V Dunajskih duhovskih krogih se pripoveduje, da bo prošt Dunajske votivne cerkve Maršal izvoljen škofom v Linci. Tudi v Linci precej govore o tej kandidaturi. Se ve da ta govorica oficijelno še ni potrjena.

* (Gomila pri požaru Dunajskega gledališča na Ringu ponesrečenih žrtev.) Tri leta so minula v 8 dan t. m., kar je ogenj uničil Dunajsko gledališče na Ringu in pogotil preko 400 ljudij. Gomila nesrečnih žrtev bila je minoli ponedeljek, v dan obletnice grozne nesreče, s krasnimi venci ozaljšana. Najlepši venec poklonila sta prestolonaslednika, na krasnih atlasovih trakovih bralo se je: „Rudolf — Štefanija“. Jako lep venec iz samih vrtnic spleten položil je tudi mestni zbor Dunajskega mesta na gomilo nesrečnih pokojnikov.

* (Prvi dalmatinski tabak.) Nedavno pobirala in kupovala je vlada prvi letos po Dalmaciji pridelani tabak. Da bi si narod za občno sajenje tabaka potrebnih znanostij pridobil in da bi imeli kmetje priložnost seznaniti se z raznimi opravili tikajočimi se tabaka, dovolilo je letos vspomladi dalmatinsko finančno deželno vodstvo, da se je po sredini Dalmacije za poskušajo zasejal tabak. Z velikim veseljem in z nepopisljivo radostjo vsprejelo je občinstvo to dovolitev ter s posebno nado sejalo tabak. Kakor kažejo sedaj pridelki, obnesla se je prva poskušnja vrlo dobro. Letošnji izvrstni tabačni pridelki bodo gotovo ne le vlado, marveč tudi ljudstvo spodbujali k razširjenju plodonosnega polja za saditev tabaka v prihodnjem letu. Množina letos pridelanega tabaka ceni se na 5 do 7000 kgr. Kakovost novega tabaka se pa tudi občno hvali, ker je jednak onemu v Trebinji sosednje Hercegovine.

* (Vojašnica pogorela.) 2. t. m. zgorela je v Bijelini v Bosni topničarska vojašnica. Ogenj razširjal se je tako silno naglo, da so si komaj oteli življenje v vojašnici stanujoči častniki in moštvo popustivši ves svoj imetek požrešnemu požaru. Na srečo ni nihče mrtev ali ranjen.

* (Razstrelba.) Iz Londona se poroča dne 6. t. m.: V nekeji hiši v Strafordu (Neuhampshire) razstrelila se je danes baje dinamitna bomba. Poslopje je popolnem razrušeno, 5 prebivalcev mrtvih, vse druge osebe pa teško ranjene. Škoda je prav velika.

Loterijske srečke 6. decembra:
V Trstu: 54, 60, 40, 71, 85.
V Linci: 82, 24, 6, 27, 57.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. dec.	7. zjutraj	737.22 mm.	+ 6.6°C	sl. zah.	obl.	
	2. pop.	739.00 mm.	+ 10.0°C	sl. jz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	742.36 mm.	+ 1.6°C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura + 6.1°, za 6.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 11. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81	gld. 95	kr.
Srebrna renta	83	" 05	"
Zlata renta	104	" 10	"
5% marčna renta	97	" 20	"
Akcije narodne banke	853	" —	"
Kreditne akcije	297	" —	"
London	123	" 30	"
Napol.	9	" 75	"
C. kr. cekini	5	" 77	"
Nemške marke	60	" 20	"
4% državne srečke iz l. 1864	250	gld. 125	"
Državne srečke iz l. 1864	100	gld. 50	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104	" 25	"
Ogrska zlata renta 6%	123	" 95	"
" " papirna renta 5%	96	" 20	"
" " štajerske zemljišč. od rez. oblig.	91	" 20	"
5% štajerske zemljišč. od rez. oblig.	104	" 50	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld. 116	"
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	" —	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	110	" 20	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	" 70	"

Kreditne srečke 100 gld. 180 gld. 50 kr.
Rudolfove srečke 10 " 18 " 25 "
Akcije anglo-avstr. banke 120 " 103 " 25 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. 213 " — "

Zahvalo

izrekam v svojem in v imenu svojih otrok vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za milo sočutje in tolažbo, katero so skazovali o bolezni in smrti moje nepozabljive soproge

Ivanke Toman-Jamnikove.

Posebno se še prisrčno zahvaljujem za podarjene krasne vence sorodnikom, gospodom kolegom in slav. dramatičnemu društvu, kakor tudi gospodom pevcem slav. Čitalnice Ljubljanske za mile nagrobnice, ter sploh vsem prijateljem, kateri so se tako obilno udeležili pogreba moje soproge.

V Ljubljani, dne 11. decembra 1884.

Herman Toman,

(791) oficalni deželni knjigovodstva.

Pri fari v Slavinu na Pivki je

hiša št. 43

z jednim nadstropjem, hlevom, skedujem, vrtom in ograjenim dvoriščem zelo dober kup na prodaj. S hišo je združen mali travnik, gozd, pravica v občinskem pašniku in Kalistrova ustanova v znesku 300 gld., od katere se dobiva 15 gld. letnih obresti. Hiša je pripravna za krmo ali drugo trgovino. Od pogojenega kupa bi se plačalo precej samo 10 odstotkov, ostalo pa v treh ali štirih enakih letnih obrokih.

Kupci naj se pismeno ali osebno ogledajo pri županstvu v Matenji vasi poleg Prestranka. (789—1)

Spreten mlinar,

ki je ob enem tudi

žagar,

dobi stalno delo

(790—1)

v mestnem mlinu v Kočevju.

Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva oživljajoča, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 velika steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, upliva zelo oživljajoče in napravi zobe blesteče bele, a 30 kr.

! Najnovejšo spricalo. !

Vaše blagorodje!

Mnogo let uporabljam Vašo salicilno ustno vodo in salicilni zobni prašek z izvrstnim vspehom in priporočati ja morem vsakemu najtopleje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice.

Spoštovanjem

Anton Slama, župnik.

Vsa navedena sredstva ima vedno sveža v zalogi in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

Lekarna „pri samorogu“

JUL. pl. TRNKOCZY-ja

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 4.

Vsa kaj v lekarni Trnkoczy kupljene originalne salicilne ustne vode in salicilnega zobnega praška se zastonj priloži obširni pouk, kako zdrave (703—6) ohraniti zobe in usta

Tesarje

za izdelovanje železniških tramov (Schweller) vsprejme takoj **Franjo Koch, Kolodvorske ulice št. 30.** (785—2)

Pijanstvo v vseh stadijih ozdravi po desetletni praksi resno in vestno, tudi ne da bi dotični prej vedel, z jamstvom **TH. KONETZKY**, Berlin, Brunnenstrasse 53, izumitelj radikalnega zdravljenja in specialist za trpeče za pijanstvom. Uradno poverjena zahvalna pisma, ki potrjujejo upliv tega nedosegljivega sredstva nasproti sredstvom raznih ponarejalcev, zastonj. (686—7)

Prisni

zdravilni malaga-sekt

po analizi ces. kr. poskušnje postaje za vina v Klosterneuburgu

jako dobra, prava malaga,

jako dobro krepčilo za slabotne, bolne, okrevajoče, otroke itd., proti pomanjkanju krvi in slabemu želodecu izvrstno upliva. V 1/2 in 1/3 originalnih steklenicah pod postavno deponirano varstveno znamko (605—10)

ŠPANJSKE TRGOVINE Z VINOM VINADOR DUNAJ HAMBURG

po originalnih cenah a gld. 2.50 in gld. 1.30.

Dalje razna fina inozemska vina v originalnih steklenicah in po originalnih cenah pri gospodih: Josip Svoboda, lekar, in H. L. Wenzel, prodajalec delikates v Ljubljani; A. Rohlek, lekar v Radovljici; Fran Dolenz, trgovina s specerijskim blagom v Kranji.

Umrlj so:

5. dec.: Marija Böltz, stavb. adjunkta žena, 39 let, Poljanska cesta št. 35, za otrpnenjem pluć. — Ludmila Vider, črevljarska hči, 2 1/2 mes., Stari trg št. 11, za vnetjem pluć.

6. dec.: Janez Potisek, črevljar, 56 let, Kladezne ulice št. 13, za jetiko.

7. dec.: Anton Lavrin, magacinar, 62 let, Karlovska cesta št. 18, za jetiko. — Marija Aleš, delavčeva žena, 65 let, Sv. Florijana ulice št. 13, za plućnico.

8. dec.: Ana Anžlovar, mestna uboga, 76 let, Karlovska cesta št. 7, za oslabljenjem. — Jožef Janovski, učiteljev sin, 21 dni, Zvonarske ulice št. 3, za božjastjo.

9. dec.: Ivana Toman, deželnega računskega oficijala žena, 37 let, Stari trg št. 24, za spridenjem krvi. — Josip Oblak, delavčev sin, 21 dni, Karlovska cesta št. 15, za božjastjo.

V deželni bolnici:

5. dec.: Janez Kozlevčar, gostač, 66 let, za plućnico. — Tine Skodler, delavec, 18 let, za vročinsko boleznijo.

6. dec.: Jera Žvokel, gostačeva žena, 42 let, za vročinsko boleznijo.

7. dec.: Gregor Pajsar, gostač, 77 let, za starostjo.

Gospod Fragner!

Prosim Vas, račite mi po pošti poslati za priloženih 10 gld. zabojček z desetimi steklenicami Vašega dr. Rosovega zdravilnega balzama. Ob enem mi dovolite Vam objaviti, da je to zdravilo izredne dobrote, kajti izza treh mesecev, kar je uživam, ne čutim nikakešnih bolečin v želodecu, dočim sem jih prej 10 let trpel. Nadalje ozdravil je tudi mojo soprogo bolečine na jetrih, katere je prej mnogo let trpela in ohrani mi sedaj tudi moje otroke po polnem zdrave, obvarujoč nas posebno mrzlice, ki je tukaj tako pogosta. Vsprejmite, gospod, zadržilo mojega visokega spoštovanja, s katerim se znamenavam

Kazimir Masalski,

nadzornik železničnih gradb v Aleksincu, v Srbiji.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zastinjenju, krenem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črekih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja eso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvrvnega upliva je zdaj gotovo in priznано **judsko domače sredstvo** postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povzede izrečno **dr. Rosov zdravilni balzam** iz lekarn B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca **B. Fragnerja**, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: **G. Piccoli**, lekar; **Vij. Mayr**, lekar; **Erav. Birsohitz**, lekar; **Jos. Svoboda**, lekar; **J. pl. Trnkoczy**, lekar. V Postojini: **Fr. Baocarloh**, lekar. V Kranji: **K. Šavnik**, lekar. V Novem Mestu: **Dom. Rizzoli**, lekar. V Kamniku: **Jos. Močnik**, lekar. V Gorici: **G. Christofolletti**, lekar; **A. de Gironcoli**, lekar; **R. Kürner**, lekar; **G. B. Pontoni**, lekar. V Ogledju: **Della Damaso**, lekar. V Trstu: **Ed. de Leitenburg**, lekar; **G. Prendini**, lekar; **G. B. Foraboschi**, lekar; **Jak. Serravallo**, lekar; **Anton Suttina**, lekar; **Karol Zanetti**, lekar. V Zagrebu: **C. Araxim**, lekar.

Vse lekarnice in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogrski imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščevanju, pri morski (mrtni) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razkopanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem svo gnojico na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem se le mazilo nanje prilepiti.

V ikatljicah po 25 in 35 kr.

(158—13)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Ustanovljeno 1787.

Svetinja za napredek
Dunaj 1873.

Sesalke

Svetinja za zasluge
Dunaj 1873.

najboljše konstrukcije za različne namene: za pivarne, tovarne, rudnike, vodnjake in vodovode; potem

sesalke in priprave za rabo v kleti;
pristne angleške cevi iz litega železa;
konopljne in gumaste vodovodne cevi;
kovinsko blago

vsake vrste, prehodne, odtočne, privatne, glavne, vijačne in zračne zaklopnice (ventile), vsakovrstna priprava za združenje in podaljšanje vodnih cevij, kopalne priprave, parni kotli, varnostne priprave, priprave za mažo i. t. d. i. t. d.

pritiskalne in samokipeče pipe

in

(813—4)

kovinski in medni liv po kalupih

priporoča po najnižjih cenah z zagotovilom izvrstne izdelave

ALBERT SAMASSA,

c. kr. dvorni zvonar, tovarnar in izdelovalec gasilnega orodja v Ljubljani.

Častna diploma
Graec 1880.

Podrobnejši cenilnik
na zahtevanje
zastonj in franco.

Častna diploma
Trst 1882.

17 svetinj za odlikovanje.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.